

NIEUWE EMMAÜSGANGERS

Verdieping vriendschap en geloof

Zaterdag 6 april kwamen we opnieuw samen met de jongerengroep Nieuwe Emmaüsgangers, een bijeenkomst die gekenmerkt werd door samenzijn, heerlijk eten en inspiratie. De avond begon met een smakelijke Italiaanse maaltijd, met als hoogtepunten spaghetti bolognese en de verrukkelijke Limburgse vlaai, gevolgd door een Spaanse lekkernij, de "tortilla" van aardappelen.

Het was niet alleen een feest voor de smaakpapillen, maar ook een gelegenheid om onze vriendschap te versterken en te koesteren.

Na het diner hebben we ons laten inspireren door een prachtige film over het leven van de Heilige The-

resia van Lisieux.

Haar levensverhaal diende als een bron van grote inspiratie, waarbij we werden aangemoedigd om ons geloof verder te verdiepen. Theresia van Lisieux belichaamde heiligheid door eenvoudige daden van liefde en toewijding in het dagelijkse leven, een boodschap die resoneerde met ons als jonge christenen.

Haar boek "De Kleine Weg" benadrukt het belang van het dagelijks nastreven van goedheid en liefde, vooral jegens onze naasten en God.

Een ander opmerkelijk aspect van Theresia's leven is haar rol als patroonheilige van missionarissen.

In navolging van haar voorbeeld zien wij onszelf als nieuwe missionarissen, die de vreugdevolle boodschap van Christus willen verspreiden en hoop willen brengen aan allen die we tijdens onze levensreis ontmoeten.

We kijken al uit naar onze volgende bijeenkomst op **27 april om 20.30 uur** in het secretariaat in Bocholt. We heten alle jongeren die hun geloof in vriendschap willen verdiepen van harte welkom om zich bij ons aan te sluiten. Laten we samen op weg gaan, geïnspireerd door vriendschap, geloof en de hoop die Theresia van Lisieux ons heeft nagelaten.

Gianluca, priester

Geef kleur aan het feest

Een kleurtekening om zelf te kleuren of om door te geven aan de kinderen in je familie of buurt. Zo ben je verbonden met het feest van de eerstecommunie.

Hang ze vervolgens thuis aan het prikbord, maar je mag ze ook in de brievenbus steken Dorpstraat 38, op het secretariaat aan de kerk in Ellikom afgeven of aan één van de medewerkers binnen je geloofsgemeenschap.

We hebben drie kinderbijbels, die we graag aan drie inzenders uitreiken. Vermeld je naam en adres en telefoonnummer.

Print je de tekening liever af om ze in te kleuren, dan kan je ze vinden op de website parochiefederatie Meeuwen-Gruitrode, bij levensmomenten, eerste communie.

VERHALEN VAN ONDERWEG

Ik kies er voor.

Soms maak je voor de eerste keer iets mee ook al ben je over de zeventig. Zo ook vandaag. Nog nooit had ik bij een begrafenisondernemer in de auto gezeten. Natuurlijk wel al eens een dode erin geschoven, zelfs één keer gewoon bedekt met een lijkwa-

de. Mooi was dat. En natuurlijk had ik al vele doden in de auto uitgewuifd aan de kerkdeur. Soms in prachtige kisten, soms ook in 'stookhout' zoals laatst een familielid mij toefluisterde. 't Klonk oneerbiedig, maar het was duidelijk. Hij had gekozen voor een begrafening. 'Opbranden' zoals hij het noemde, was voor hem niet weggelegd.

Ja, maar, een urne is toch ook mooi en als ze net terugkomt, voelt ze nog warm aan', opperde ik. 'Echt heel teder als je ze dan als kind of echtgenoot tegen je aan mag drukken'. 'Ja, en dan staat ze daar zo zelig in een grote auto'.

Hij zag duidelijk de bloemen niet die er rond stonden. Maar nu had ik er zelf bij gezeten. 't Voelde heel gewoon, ook al was het de eerste keer. Met een dode onderweg naar zijn laatste rustplaats... 'Heb je er nog mee gepraat?, vroeg dezelfde man op het kerkhof, al lachend en echt wel goed bedoeld. Nee, dat niet, maar ik voelde mij er goed bij en zeker ook bij de begrafenisondernemer.

Al tientallen jaren dienst, baas van een mooi nieuw auditorium, een van de vele in de buurt, duidelijk een boembussines en verrassend

open en eerlijk. 'Wat een ongelooflijk mooie uitvaartdienst', zei hij. Het heeft toch iets, zo'n kerkelijke dienst. Zoveel meer dan burgerlijke diensten. Vroeger had je dat niet. Maar ze beginnen terug te komen de kerkelijke uitvaarten'. Ik fronste een beetje mijn voorhoofd. 'Jawel', zei hij. Hij kon het weten. Ik hou de boekhouding niet bij. Hij wel, denk ik.

'En', zei hij, als ik sterf moeten ze mij ook begraven met een kerkelijke dienst. Mijn ouders ook en wij de kinderen weten dat. Dus het zal zo zijn. Zo'n kerkelijke uitvaart heeft zoveel meer diepgang dan bij ons in de aula, ook al maken wij mooie diensten met prachtige fotopresentaties, muziek en toespraken.

Maar in de kerk is iets meer'. 'Iets', zei ik, Iemand zal je bedoelen'. We keken naar elkaar en wisten het. We kiezen alle twee voor de kerk en voor die Iemand. 'En voor mij moeten al die foto's niet, hoor. Mooi, ja zeker. Maar de dode zit in je hart en als je met de ogen van je hart kijkt, zie je hem, zoals hij was, ten volle mens'

We waren terug aan mijn auto. Tijd om afscheid te nemen van elkaar. De begrafenisondernemer en ik, samen in de auto. De autorit en de babbel bij de dode hebben mij aangenaam verrast. We gaan weer alle twee onze eigen weg, maar als we elkaar tegenkomen dan weten we nog Iemand heel nabij.

René

Geef kleur aan het feest

Samen op weg

KERK & leven